

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (Civil Division) — Regatul Unit) — International Transport Workers' Federation, Finish Seamen's Union/Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

(Cauza C-438/05) ⁽¹⁾

(Transporturi maritime — Dreptul de stabilire — Drepturi fundamentale — Obiectivele politicii sociale comunitare — Acțiune colectivă a unei organizații sindicale împotriva unei întreprinderi private — Convenție colectivă de natură a descuraja înregistrarea unei nave sub pavilionul unui alt stat membru)

(2008/C 51/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Apelante: International Transport of Workers' Federation, Finish Seamen's Union

Intimate: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal, Civil Division — Interpretarea articolului 43 CE și a Regulamentului (CEE) nr. 4055/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 de aplicare a principiului libertății de a presta servicii în transporturile maritime între state membre și țări terțe (JO L 378, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 173) — Acțiune colectivă a unei organizații sindicale împotriva unei întreprinderi private pentru a o determina pe aceasta să adopte o convenție colectivă care face inutilă posibilitatea schimbării pavilionului de către navele întreprinderii respective cu pavilionul unui alt stat membru — Aplicabilitatea articolului 43 CE și/sau a Regulamentului nr. 4055/86 în temeiul Titlului XI din Tratatul CE și al hotărârii C-67/96, „Albany” — Posibilitatea ca o întreprindere să invoce prevederile articolului 43 CE și/sau ale Regulamentului nr. 4055/86 împotriva unei alte întreprinderi, inclusiv împotriva unei organizații sindicale în ceea ce privește acțiunea colectivă a acesteia

Dispozitivul

1) Articolul 43 CE trebuie interpretat în sensul că, în principiu, nu este exclusă din domeniul de aplicare al acestui articol o acțiune colectivă inițiată de un sindicat sau de o grupare de sindicate împotriva unei întreprinderi private pentru a o determina să încheie o convenție colectivă al cărei conținut este de natură a o descuraja să exercite libertatea de stabilire.

2) Articolul 43 CE este de natură a conferi unei întreprinderi private drepturi opozabile unui sindicat sau unei asociații sindicale.

3) Articolul 43 CE trebuie interpretat în sensul că acțiunile colective precum cele în cauză în acțiunea principală, care urmăresc obligarea unei întreprinderi al cărei sediu este situat într-un stat membru determinat să încheie o convenție colectivă de muncă cu un sindicat stabilit în acest stat și să aplice clauzele prevăzute de această convenție salariaților unei filiale a întreprinderii respective stabilite într-un alt stat membru, constituie restricții în sensul articolului menționat.

În principiu, aceste restricții pot fi justificate de un motiv imperativ de interes general, cum ar fi protecția lucrătorilor, cu condiția de a se stabili că acestea sunt apte să garanteze realizarea obiectivului legitim urmărit și că nu depășesc ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 decembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-465/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de a presta servicii — Dreptul de stabilire — Profesia de agent de securitate — Servicii de securitate privată — Jurământ de credință față de Republica Italiană — Autorizare de către prefect — Sediul de exploatare — Efectiv minim — Depunerea unei cauțiuni — Control administrativ al tarifelor serviciilor furnizate)

(2008/C 51/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și E. Montaguti, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, și D. Del Gaizo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 49 CE — Condiții pentru exercirarea profesiei de agent de securitate privată — Obligația de a depune un jurământ de credință față de Republica Italiană — Obligația de a obține o autorizare de către prefect

Dispozitivul

1) Prin faptul că a prevăzut, în cadrul Textului unic al legilor în materie de siguranță publică (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), aprobat prin Decretul regal nr. 773 din 18 iunie 1931, astfel cum a fost modificat:

- că activitatea de agent de pază privat nu poate fi exercitată decât după depunerea prealabilă a unui jurământ de credință față de Republica Italiană, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- că activitatea de securitate privată nu poate fi exercitată de prestatorii de servicii stabiliți în alt stat membru decât pe baza unei autorizații eliberate de Prefetto, cu valabilitate teritorială, fără să se țină cont de obligațiile cărora le sunt deja supuși acești prestatori în statul membru de origine, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;
- că respectiva autorizație are o valabilitate teritorială limitată și că eliberarea ei este subordonată luării în considerare a numărului și a importanței întreprinderilor de securitate privată care operează deja pe teritoriul în cauză, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- că întreprinderile de securitate privată trebuie să aibă un sediu de exploatare în fiecare provincie în care își exercită activitatea, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;
- că personalul respectivelor întreprinderi trebuie să fie autorizat în mod individual pentru exercitarea activității de securitate, fără să se țină cont de controalele și de verificările efectuate deja în statul membru de origine, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;
- că întreprinderile de securitate privată trebuie să dispună de un efectiv minim și/sau maxim pentru a fi autorizate, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- că aceleași întreprinderi trebuie să depună o cauțiune la casa de economii și consemnațiuni, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE și
- că tarifele serviciilor de securitate privată sunt stabilite în autorizația eliberată de Prefetto în raport cu o marjă de variație prestabilită, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 decembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas/ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Cauza C-62/06) ⁽¹⁾

(Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 — Articolul 3 — Recuperaarea ulterioară a drepturilor de import — Act care poate declanșa urmărirea penală — Autoritate competentă să califice actul)

(2008/C 51/19)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Pârâtă: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

În prezența: Ministério Público

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal Administrativo — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a drepturilor de import sau de export care nu au fost solicitate de la debitorul pentru mărfuri plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti asemenea drepturi (JO L 197, p. 1) — „Act care poate declanșa urmărirea penală” — Noțiune și calificare

Dispozitivul

Calificarea unui act drept „act care poate declanșa urmărirea penală” în sensul articolului 3 primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a drepturilor de import sau de export care nu au fost solicitate de la debitorul pentru mărfuri plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti asemenea drepturi este de competența autorităților vamale chemate să stabilească valoarea exactă a drepturilor de import sau de export în cauză.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006.